

DISPUTATIO MEDICA
IN AURALIS
D. DIONYSIO RICCIUS
Doct. Riccius non habet sed
perceptum quod est in libro
PHRENITIDE.

32

1185. g. 16
32.

PRÆSIDE DEO. OPT. MAX.

Ex Authoritate Magnissimi Reboris,
D. LUCÆ SCHACHT
Philol. & Medic. Doct. hujusque in Acad-
mia Lugd.-Batava Professoris Celeberrimi,
NEC NON CANTAM
Amplissimi Senatus Academicorum Consensu, & Alme
Facultatis M. B. R. I. S. E. Decreti.
PROGRADII DOCTORATUS
Summisque in MEDICINA Honoribus & Priva-
legiis rite ac legitime consequendis,

GODEFRIDUS vander KEESBL, DORD.-BAT.

K.

XUGRUM BATAVORUM,
ABRAHAMUM ELZEVIER,
Academia Typograph. MD C LXXXIV.

D. DIONYSIO vander KEESSEL, Mercatoris apud
Dordracenos non inclebit, parenti suo charissimo,
etiam frititi amore atque obedientia ad extremum viscere
hunc prosequendo.

U T E T

*Consulissimus, gravissimus ac virtutum splendore
illusterrimus viris*

D. SAMUEL EVERWYN, J. U. D., Viro cele-
berissime Urbis Dordracenae Consulare, ejusdemque
Reipublice Scholarum Curatori dignissimum & om-
nigenorum eruditionis cultori insigni.

D. MATTHAEO vanden BROECK, Reip. Dordra-
cenae Consuli, ad Comitium Præpotentium ac illu-
strissimum Ordinum Hollandie & Westfaliae Delegato,
nec non Societatis Indie Orientalis Praefecto, ter-
ritorii Meridionali aquae duceuum Curatori &c.

*Partie patrum, prædicitia & eruditione eminen-
tissimus, fautoribus suis summis, omni, qua-
par est, observantia in eternum venerandia.*

N E C N O N . D e c e m b r i s .
Expertissima, eratissima, letabarissimaque Viris

D. D. in illustri Academia Luggd. Batavâ Professori-
bus facultatis Medicar. gravissimis, præceptoribus
meis nunquam non colendis.

Hanc studiorum ssorum Academicorum
messiem eâ, qua potest, humilitate &
severantia.

Officiis conferas

CODEFRIDUS vander KEESSEL,

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

D E

PHRENITIDE.

THEISIS I.

Quoniam à multis annis ea confusudo intraducta sit, ut, qui numero cupit adscribi Medicorum, ceterum privilegia consequi & honores, priusquam ad praxin accedat, specimen aliquod suorum studiorum in lucem edat; Hinc Phrenitis, non minima ex annis, quibus miserum genus humanae infestatur; pro aliis mihi placuit, & quanto pro modulo mei intellectus, sed non pro dignitate matris, loco thessem inauguralium, breviter percurrere mihi proposui. Fauxit igitur Deus T. O. M., ut sit ad nominis sui gloriante & proximi fiducia.

A 2

II. De

non valde critica illata, ut potest explicari non solum affectus parum tributare, sed id cymologice relinquimus & nos potius accingimus ad undagan-

III

Qua licet varia à variis proponantur auctoribus, mihi hæc sequens maxime affectat, scilicet: *Parenitius est determinatum & universale, febre acutâ & continuâ aliisque symptomatis stipatum.* Qua definitio cù magis placeat, quia hæc nomen ab alio delirio facile distinguiri potest.

I.V.

Quam distinctionem hic adhibere non abs re fore judico : dif-
ferentia in febre, 1. *in phrenitide*, quod in sic delirium & c.
continuum, in illa vero *intermissiva*. 2. *Differet a mania*, quod
in ea nulla febris observatur, in *phrenitide* vero continua &c.
3. à *melandcholia*, quia febre caret & quod delirium in melan-
cholia non adeo universale est, ac in *phrenitide*; sed potius
circa has singulatim vel illas res versatur: Quorum singulorum
hic causas reddere non foret hujus loci; at potius hinc missis
prosternit *phrenitide* *maniacum* *delirium* à me. ou
-M. dicitur, si quis orationem impetuosa-
-eit & impeditus rixol rixiq am. V. et manie
-is ap. iacobos nomen habet mania. in eorum
-i. Sed ne brevitas studiorum possit hujus affectus causam ex-
-planari quam extenuat recentiam, plonatus est. In quocumque
-parte mentis exercitio subinvata est frigido & pretioso agitato se exposuit,
-male accutiora symptoma sunt insomnia; sed prius delirium
& febris in definitione expressa, & spatio inaequalis, vocisera-
-nipes, manuum & pedum jactationes, vigilia perpetua, mani-
-festa sitis signa, licet ab rogante non advertantur, tumor & rubor
-faciei, aeger floccos in stragulis querit, &c.

III.D

5 A

VI. Quo-

enim invenimus in membranis sanguinis regio membranarum sanguinis

Quorum omnium causa proxima est inflammatio membranarum cerebri vel etiam ejus substantiae; quod apertio cadaverum phreneticorum clare demonstrat: unde vero illa inflammatio oriatur, jam poro inquirendum non (conspicere) est. V.D.I.

Quod antequam pro virili explicemus in antecessum considerabimus: 1. Organes Corporis nostri partes scatere poris intro & foras spectantibus; quod licet omni veritate sit verius, placet tandem id tribus verbis demonstrare: in primordiis igitur generationis fibras admodum ramosse sibi invicem tam arcte intertexi non potuisse, quia multa interstitia reliquerint aperta, ad minimum materiæ. Pr. & Sec. et. torrentis instar ea transirent, unde necesse multis fibrillas juxta hujus materiæ fluxum esse dispositorias, quæ à regressu per eadem interstitia materiæ reflexæ ipsis loco valvularum exitum denegarunt, unde coacta fuit alias, per quas transiret, efformare vias: quæ viæ sunt nobis portio intro spectantes. Præterea id plurima probant exempla, ut pauca sint instar oinnium; 1. Id patet ex inspectione urinæ mox post crapulam, quæ semper (ut omnes uno ore testantur medici) tum' magis est turbata, quia quedam particulae ex alimentis intestinorum ingestis transgrediuntur poros ventriculi foras, & ingrediuntur poros vesicæ & uterum intro spectantes, quæ se secum urinâ in vesicâ contentâ miscent, eamque turbidam redundunt. Præterea nemini non notum est, quod per clysteres multo sale gaudentes in hydrope magna aquæ quantitas ex abdome in intestina quandoque erumpat, unde quæso? nisi per poros intestinorum intro spectantes; unde etiam homines æstate magis quam hyeme appetitus destruuntur? nisi quod fermentum à calore æstivo subtilius & volatilius factum per poros avolet ventriculi, & sic in cæteris.

2. Etiam considerari velim sanguinem ex diversis constare particulis; ex oleofis sc. salinis, terrestribus; & ut *divinus* senes aq. sexcentis aliis, ex quibus quedam in continuâ sa-

guinis circulatione per arteriarum oscula cedunt in partium nutrictionem.

Quibus præmissis, quis jam non videt ubi per nimia exercitia (ut in nostro casu) sanguinis motus acceleratur, isque summo cum impetu ruit in arterias & earum latera distendendo poros reddit ampliores, quis (inquam) non vides ejus particulas non tantum subtiliores arteriarum poros transire & partium nutrendarum tubulos ingredi, sed &c. Crystales v. c. salinas ficas &c. alioquin non transgredi valentes: quibus si subitaneum frigus (cardiotein particularum motum efficiens) superveniat, necessario dictæ particulae in partium tubulis porisque hærebunt. Quorum pororum aliqui ab illis forte fortunata obstruuntur, ut nulli materiæ, nisi pr. el., qua nullibi includantur & nullibi excludantur, detur ingressus; qua, cum vacuum in rerum natura non detur, necessario & continue repleri debent: unde tunc omnia (ut in sequentibus patet) hujus inflammationis phenomena facile deduci possunt.

V I I I.

Que inflammatio cum in omni corporis parte (ut jam demonstratum est) oriri possit, licet non tam frequens in parte carnosæ dignatur, quia materia pr. el. faciliter ejus fibras continuo suo appulsiu disrumpens sibi & aliis particulis viam parat: non mirum igitur, quod (ut ad rem redeamus) in cerebri membranis, poros exigui & magis constantes habentibus, & per consequentia transflexum ætheris diutius, quam partes carnosæ, sine fibrillarum ruptione tolerantibus, producatur.

I X.

Objicient tandem: si solitariis membranis, ut cerebri meningibus, inflammatio superveniat id fibris carnosis & glandulis, quibus haec partes donantur, imputandum esse? resp. verum quidem esse, ut autopsy & anatomicorum scripta docent, haec partes glandulis & fibris carnosis constare, immo, ut vesica aliquando musculis insignibus, sed id minime probare, quod in mem-

membranis inflammatio oris non multo etiam facilius possit ;
cum ratio (ib. p. tradita) plane contrarium doceat.

X.

Restat jam porrò hujus inflammationis *symptomatum* reddere causas : inter quæ primas tenet *delirium*. Quod ut melius fiat antea statuendum ; 1. in statu n. sanitatis & vigilie spiritus animales à sanguine separari satis subtiles & sufficientes. 2. Ventriculos cerebri eorum spirituum esse receptacula. 3. Eos spiritus glandulam pinealem (quam proximum animæ instrumentum esse statuo) æqualiter premere , unde tanquam in æquilibrio hæret (quæ omnia cum hic in transitu tantum attigimus sufficiet nobis tanquam alibi solide demonstrata statusse) quod æquilibrium cum minimâ vi superacedente tollatur , non mirum , quod à materia subtili (per partes inflammatas rapidissime fluente) destruatur , quoniam ab incitato & inordinato ætheris motu placidus & indiferens spirituum motus in ventriculis cerebri turbatur : unde , quia varia vestigia , antea ab obiectis externis cerebro impressa , aperiuntur , diversa etiam objecta valde mixtum absque ullo ordine sensorio repræsentantur ; quare delirans prout hæc vestigia menti occurrunt , sine aliqua connexione conceptus prosert . Qui æther , cum continuè per partes obstructas transvolat , necessariò durante obstructione etiam *delirium* continuatur.

X I.

Ex antedictis etiam haud difficile est explicatu , quomodo febris continua & acuta in nostro casu oriatur ; dummodo attendamus ætherem illum (de quo jam sèpius dixi.) fulminis instar ruentem per pororum obstructorum reliquias , recta , quantum fieri potest , (quoniam omnis motus suæ naturæ sit ad lineam rectam , vel rectè æquivalentem) transire per vas a cerebri sanguisera ad sanguinem in illis contentum , cuius nexus , ex innumerabilium particularum intima commixtione constantem , necessario solvit propter diversi generis pores suæ figuræ non

adæ-

adæquatos , unde ipsum turbidum reddit , (quemadmodum fili-
men trajiciens vas vino aut cerevisia impletum , illud turbidum
redit) sivecum tum sanguis per venas ad cor reddit turbatus ; ut
cujus turbata mixtura febris consistere judicamus ; & hinc fa-
cile liquet quare inflammatione durante etiam febris durat , quo-
niam ejus fomes non tollitur , nisi reserata pororum obstruktione.

X I I.

Adhuc insuper respiratio inaequalis , vaci ferations , manum &
pedum falcationes ; que omnia inde dependere videntur , quod
æquilibrio spirituum animalium ablato , anima ipsis imperare
nequeat , unde spiritus modo in hos modo in illos feruntur
nervos.

Quare etiam huic affectui adhuc vigilia perpetua mox patebit ,
si consideremus somnum oriri a modico spirituum defectu & ab
eorum placidissimo motu , unde cerebrum & reliqua partes ,
alioquin à spiritibus inflantur , quemadmodum vela , collabun-
tur , si ventus ad illa inflanda non sit sufficiens & nimis placi-
dus ; quid mirum igitur quod vigilie in nostro affectu sint per-
petuae , cum ex aliis phænomenis clarum sit , spiritus adesse
non solum satis copiosus ; sed valde confusa quaquaversum mo-
tos.

Sicut etiam , licet à phrenetico non advertatur propter delirium , huic affectui adesse , siccitas oris & fauciū satis demon-
strat ; que non semper ab obstruktione vasorum salivalium ,
quod minus lympha in os exponi queat , oritur : sed etiam hic
gigni potest , quia partes sanguinis aquosæ propter summum
calorem per corporis spiracula vel alias vias expelluntur ; adeo
ut lympha non sit sufficiens , ad oris fauciūque humectatio-
nem.

Adest faciei tumor , quia circulatio humorum per vasā & tubu-
los , parti inflammatæ proxima , propter obstruktionem impe-
ditur , unde continuè novi humores à tergo accedentes partem
illam tumefaciunt , & præterea æther , transfluenſ per par-
tes obstructas , etiam illos humores transit , quos rapidissimo
suo motu valde incitat & rarefacit , unde distensio seu tumor
vaso-

vaporum , & illarum partium , intra quatum tubulos humores stagnant.

Adest non solum tumor sed etiam rubor faciei , quæ oritur quoniam sanguis admodum agitatus & attenuatus propellitur in vasa faciei minima , antea non conspicua.

Ager præterea floccos in fragulis quaris , quia propter nimium sanguinis motum quædam particulae crassiores poros arteriarum , in oculorum humoribus existentium , transiere , & ibi depositæ ellis innatant , quæ animæ sub formâ floccorum representantur , quos idcirco *ager* ex consuetudine extra oculum in aliis corporibus quærit . Ad sunt & alia symptomata , ab auctoribus abunde enumerata , quæ si omnia enumerarem & explicarem impossibile foret disputationem hanc paucis , ut animus est , includere pagellis , quapropter ea sicco pede transibo .

X I I I.

Quantum ad *prognosin* ; morbus hic periculosisimus est , & inter peracutos merito recensendus ; non solum propter delirium & febris continuam , quæ non tolluntur nisi superata inflammatione ; sed etiam , quia pars affecta est cerebrum cum suis membranis ; Cujus functione omnino carere non possumus : & præterea , quia medicamenta nonnisi fractis viribus ad partem affectam pervenire possunt ; nec non , quia hic morbus in gravissimos degenerare potest affectus ,

Quapropter rari evadunt mentes in gurgite vaseo , non omnem tamen curationis spem decollasse , ostendunt plura eorum ab auctoribus relata exempla , qui ab hoc morbo evasere . Hisce de prognosi plus addere brevitas thesium non permittit , ac proinde manum de tabulâ . Qui interim plura cupit , adire inter alios poterit *Birin. Senem.* diversis in locis de hoc affectu differentem ; ut & *Willifum in parte sec. patbol. cap.x.*

X I V.

Hisce dictis oculo nos ducit ad *curationem* , quæ præcipue in eo consistit , ut reseratis cerebri & ejus membranarum poris

B inflam-

inflammatio tollatur; motus spirituum animalium ut & sanguinis sedetur ejusque mixtura turbata restituatur.

X V.

Ad quos scopos obtinendos incipiendum à venæsectione in brachio & emittendus sanguis in quantum vires ferre possunt, imò vel ad leve animi deliquium, ut vasā sanguinea, sanguine notabiliter déplete, non ita distendantur & pori eorum inde magis coarctentur & quasi collabantur, unde spiritus tantā copiā in cerebrum deponi nequeunt & consequenter inde illorum motus aliquatenus fiat tranquillior. Vūlneri olēo olivarnm illico, ut si necessitas urgeat, ex eodem vūlnere sanguis denuò emitti possit.

Hic iam, si tempus permitteret, dicendum foret quosdām adhuc post inventam sanguinis circulationem rep̄irī medicos etiam liberales & philosophiā imbūtos (ut putant) magnam statuentes differentiam inter cephalicam, medianam & basilicam & in cuius lāteris brachio venæsectio instituitur, quasi vero non omnes illā sanguinem haurirent ab eadem arteria axillari, quā axillares utriusque brachii oriuntur ab uno truncō ascēdente arterie aortæ. Qui proinde ostendunt, se circulatiōnem sanguinis quidem credere; sed non recte uti.

X V I.

Intēim si alvus fuerit adstricta, injiciatur ante vel post venæsectionēm sequens tūber emolliens & sine obstrūctione refigerans,

2. Rad. althææ 3ij.

Herb. malvæ, parietar.

acetosæ ana iiiij.

Flor. papav. M. S. sem. papav. 3ij.

Hord. mund. 3ij.

Prunor. acidor. n. viij.

Coq. in f. q. aq. puræ in cal. 3vij.

Dif.

Dissolve saechā. rubr. 3j.
Salis nitri 3v.
Mf. F. Clyster.

Purgantia huic enemati non adhibuimus quia ea seu intus exhibita, seu clysteribus addita hic non convenienter, nisi omnia ad declinationem pervenerit morbus, quoniam sanguinis motus, qui in hoc morbo per se nimius est; valde à purgantibus augetur, unde malum exacerbatur; nec olea addidimus, quia poros nimis obstruunt.

X V I L

Post venæsectionem, ut spirituum animalium & sanguinis motus ulterius inhibeatur, tale ant simile refrigerans sine metu obstructionis exhibeat.

Z. Lapid. prun. 3fl.
Camphoræ gr. iij.
Tinct. opii rite pp. gut. xxv.
Syrup. papav. 3iij.
Spirit. nitri gutt. v.
Aq. plantag. q.s.
M. f. haustus.

Vel prescribatur in potu ordinario sanct. opii ad 3fl. aut 3ij. cum guttis aliquot spir. nitri. vel gr. aliquot salis prun. quæ refrigerantia eâ cum cautela sunt exhibenda, ut, quamprimum æger incipiat inclinare ad somnum, tum mox ab illis sit abstinentum, ne in æternum dormiat: in eundem finem optime etiam prescribuntur emulsiones ex semin. 4. frigidis maj. ex semine papaveris albi, hordeo cocto, amygdalis &c. presertim si colaturæ addantur grana aliquot salis prun. vel guttae aliquot tincturæ opii & syr. de papay.

X V I I I.

Ad sanguinis mixturam restituendam & obstruktionem tollendam omnia diaphoretica minus calida profundunt, non vero ea, quae solum motum sanguinis augendo sudores copiosos elicunt ut sunt theriaca, mithrid. crocus &c. sed quae totum corpus per vadendo suis particulis duriusculis in abstrusissima latibula penetrant: ut sunt omnis generis bezoardica, antimoniorum diaphoromunia alex. ut & omnia cardiasa fixa; ut margaritæ, corallia rubra & alba, aurum, argentum, lapis bezoar, ori. & occ. lapides pretiosi ut & eorum confectiones, rasura dentis apri, (quæ ut specificum ab auctoribus in hoc morbo commendatur) ralura C. C., unicornu &c. quæ omnia subtilissime debent preparari, ne, loco quoq; alias aperiant, obstruktiones pariant: Intérim, ut unâ fideliâ duo dealbentur parietes, ea admisceantur (in præc. timirum thes. enumerata) quæ sanguinis imperium sustinent nimium; ex quibus tum variae concianari possunt formulae: ex. gr.

Z. Antimon. diaphor. gr. xvij.

Bezoard. miner. gr. viij.

Margar. pp. Æf.

Salis prun. gr. xij.

Laud. op. gr. i. vel (quod malo)

Tinct. opii gutt. xvij.

Aq. papav. q. f.

M. f. haustus.

Vel si bolum movis misceatur dimidium prædicti pulvinis cum
zjs. coni. hyacinth.

X I X.

Interea virium maxima habenda est ratio, quoniam iis labefactatis curationis spes deperditur; quibus præter cardiaca fixa satisfacit liberalior concessa diaeta, præsertim ex jusculis carnium vervecum & aliorum animantium juniorum mediocriter tantum coctis. (nam cum particulæ adhuc crassiusculæ existunt

eff.

efficaciora &c. quoniam alias non satis constanter reficiunt) ad-
ditio succo limonum. arantior. &c. si vero æger alimenta &
medicamenta propter delirium assumere respuit, ad medica-
menta externa (licet vix sufficientibus viribus ad partem affe-
ctum penetrare valeant) & clysteres nutrientes deveniendum
est, qui in tali casu valde st. proficui v. c.

22. Juris carn.

vel, quod præstat. capon. 33.

Vitell. ovor. n. ij.

Conf. alkerm. 3ij.

Aq. cinnam. 3j.

E. Clyster. aliquoties quotidie injiciendus; si
æger sumptus scire possit. Quo aut simili clystere multi ægri, ali-
menta sumere impotentes, ut in angina &c. Per decem & plures
dies in vivis retenti sunt: inter externa medicamenta st. colum-
bae & gallinae vive dissectæ, vel viscera animantium à mactatio-
ne calentia capiti imposita; quibus merito etiam annumeratur
panis recens ex furno, cuius spiritus corporis nostræ pori propter
consuetudinem valde amicus est; lotiones etiam pedum ab au-
ctoribus comprehendantur ad malum à capite (ut ajunt) reuel-
lendum, quod pugnat cum circulatione: verum si juvene cogi-
tandum potius id oriri à particulis mollibus & ramosis, cum
sanguine & humoribus, per pedes circulantibus communicatis, unde illorum motus aliquatenus tardior fieri possit. Plurima in-
super externa à Rorino & aliis præscribuntur auctoribus, quibus
paginae implere si esset animus, haud adeo difficile foret; sed
ut intra communes disputationis manecamus terminos legendrem
eo potius missum volumus.

X X.

Hilce ita possis, phys & forsan meliora addere ingeniosissi-
mibus & prolitatem amantibus belingo, ne immemor mei in-
stituti brevitatis limites transgrediar; ac proinde, si quod in-
serendum omiserim, ignoscat benevolus lector, supplex rogo.

COROLLARIA.

I.

Pefie nunquam absque febre esse posset.

II.

Diabetem veram posse dari ratio dictas.

III.

Clystres nephritici magnum utilitatem habens.

IV.

Menstrua in impregnatis subsistere dependet non à praevidentia natura; sed à spiritu seminis masculini.

V.

Cucurbitulas, sciraces & similia crudelia vix aliquem agnoscent usum.

VI.

Antimonium Diaphor. & Bezoar mineralis, quo dinitius calcinentur, eo meliora.

VII.

Arteriosomia in Medicina inutilis.

VIII.

Ex solidis urinarum inspectione quid certi pronuntiare aegyptiarum est, nisi in affectibus quibusdam Renum & vesice.

FINIS.

IN HONOREM

Dottissimi ornatissimique Viri Judenii

D. GODEFRIDI vander KEESSEL;

Cum in illustrissima Lugduncensium Academiam lauream doctoralem omnium
applausu consequeretur.

821 mm 2

Sic tandem meritam, Juvenum doctissime, palmam
Consequeris: certe, si circum tempora quisquam
Dignus Apollineos frontis victricis honoris
Ferre, tibi laurus, tibi gloria competit ista.
Nam tibi præ reliquis felicia dona sorores
Piërides tribuere; suas quoque doctus Apollo
Non renuit vires, nusquam Podalirius. artem.
Tu veluti canis è Nilo non extima quæque
Gustasti, nec non labiis (ut vulgo loquuntur)
Extremis; verum labor improbus omnia vicit.
Ergo alacris, fretusque tua virtute, Cathedram
Conscende & sumptuam tibi de Threnitide spartam:
Ægide Palladia instructus defendere tota.
Interea Musæ, nec non studiosa Juventus
Dordracenæ urbis plexis redimite coronis
Tempora KEESELII, patriosque inducite muros.
Plaudite vos ægri, quos vexant tormenta morbi,
Hic nimium fractas referet medicamine vires.
Adspirent porro cœptis pia Numina rebus!
Sic adventuros veniet tua fama Nepotes.

Contubernali suo honorando
cecinit

GIDEON VELTHUSIUS.
Theol. Stud.

Hijghdoffer opgeoffert
Am den sterre geleunden Heer,
Heer GODEFRIDUS vander KEESSEL

Doen hy tot Gheacu Heer, na gewoonlyke Reden.
Kaveling, openbaerlyk in de Hooge Schoule
tot Leyden wiert bevestigt op den

3. Junii 1684.

Dus klimt gy op de hoogste trap
Der Altarijnen Wetschap,

En sticht een baak der intellecuyt wijsheit,

Die poogt hingt het selve spoor,

Waar op gy moedig heit ginge voor,

Huur hof, en laster te doen rijzen.

Wat waegde die Man en 't grondche Land

Al nut van u volmaakt verstand,

Talk schenkt u sijn genegentheden,

Gy wort van ider, waerde Vriend,

Door u Doorlugte geest bemint,

Geviert, gevleit, en aangebeden.

Waar myn de Nellighed ontfant

Dat leert gy hier, en geest ook Raad

Aan die, die hier gelang in dwalen,

Op dat sy in een kerten tijd

Door's Herten hulp, en uwe vlijt,

Eens mogen haer verstand erhalten.

Gy zult door u verstand, en kunst,

De vijf vertreken, en iders gaest

Voor ewig bouden sonder schemmis,

De Algeber daar het al door heeft,

Daar u verstand haer kragt van heeft,

Maak u gelukkig by u kennis!

ANNO 1684. G. POLLUS, sind. JUR.

